

[Chr. Madsen.]

dansk. Der står i denne mindretalsindstilling:

„I princippet kan jeg gå ind for et forslag om fuld folkepension — uanset indtægt. Men en sådan ordnings gennemførelse vil være urimelig, hvis der ikke i vid udstrækning tages hensyn til nuværende folke-, enke- og invalidepensionister“.

Det kan vel ikke siges klarere, og det, der nu er skrevet i betænkningen, er nøje i overensstemmelse hermed, og det, der i øvrigt er sagt under behandlingen af disse lovforslag, er også i nøje overensstemmelse hermed. Der skal tages hensyn til nuværende folke-, enke- og invalidepensionister, og dette hensyn skal tages i vid udstrækning, før vi går med til fuld folkepension uanset indtægt. Det må da være klart og tydeligt, og det må da kunne forstås af alle. Dette lovforslag indeholder efter vor opfattelse ikke — og det fremgår af de bemærkninger og udtalelser, vi er kommet med — et hensyn i vid udstrækning til de 85 pct. af folkepensionisterne, der kun har pensionen at leve af.

Må jeg også sige til den højtærede socialminister, at jeg står sandelig ikke og fordrejer nogen tal, når jeg udtaler mig om en eller anden ting. Skulle jeg være så uheldig at gøre det, ville det da være min pligt hurtigst muligt at berigtige fejltagelser, jeg eventuelt har gjort. Jeg har ikke fordrejet tallene, når jeg har talt om, hvordan den sociale ordning er i Norge og Sverige — for øvrigt er det den svenske socialordning, der står mit hjerte nærest — men ved første behandling af dette lovforslag, hvor jeg forsøgte på at gøre folketinget begribeligt, hvordan det gik med socialpolitik i vore nordiske lande, sagde jeg, at den sammenlignende nordiske statistik viser, at Norge har forøget sine sociale udgifter fra 1956 til 1961 med 3,6 pct. af nationalindkomsten. Sverige har forøget sine sociale udgifter med 1,4 pct., medens Danmark kun har forøget sine med 0,4 pct. 1 pct. af Norges nationalindkomst er et beløb på 275 mill. kr., for Sveriges vedkommende er det 585 mill. kr. og for Danmarks vedkommende 377 mill. kr. Når disse tal nævnes, kan man da let se, at de sociale fremskridt i Danmark ikke har haft samme om-

fang som i vore nabolande. Det sagde jeg under første behandling, og det er, hvad der står i den sammenlignende nordiske statistik. De tal, som står her i Folketingstidende, er nøjagtigt overført, så jeg har ikke fordrejet dem. Jeg vil nødtigt have det til at hænge på mig, at når jeg her fremkommer med tal, er det fordrejninger eller noget, der måske kunne være værre. Det er det, der går igennem mine bemærkninger om, at man indgår forlig i udvalget om fuld folkepension og siger, at når bare man kan opnå parlamentarisk enhed eller et flertal, vil den højtærede socialminister på regeringens vegne være villig til at afvige fra vigtige bestemmelser. Dertil knytter jeg jo, at det efter min opfattelse er VK-partierne, der skriver sociallovgivningen her i Danmark. Når man sammenligner Norges og Sveriges socialpolitik med den danske socialpolitik, fremgår det tydeligt deraf, at man fra udvalgsbehandling til udvalgsbehandling indgår aftaler eller forlig, sådan at det i realiteten er VK-partierne, der skriver den danske sociallovgivning. Det er min mening, det er min opfattelse, og dér har jeg jo altså den sammenlignende nordiske statistik med mig.

Til slut sagde den højtærede socialminister, at han vil afvise vort forslag om et højere pensionstillæg til invalidepensionister, fordi der er nedsat et udvalg, der sidder og arbejder med den sag, altså med en anden invalidepensionslovgivning, der skal stå for sig selv. Det er da udmærket, at man har et sådant udvalg, og det er udmærket, at et sådant udvalg arbejder, men det vil antagelig tage nogen tid, inden dette udvalg er færdig med sin betænkning; inden man her i folketinget kan tage stilling til et eventuelt lovforslag. Lad mig skyde på, at det tager i hvert fald mindst 1 år. Var det så ikke rimeligt, at man i den periode, der går, indtil man kan få gennemført lovforslaget her i folketinget, gav disse invalidepensionister et højere pensionstillæg end folkepensionisterne i almindelighed? Det forrykker jo ikke noget som helst, det ødelægges udvalgsarbejdet ikke af, og teknisk set hører det da hjemme i det lovforslag, vi har til behandling, for de 900 kr. er jo, som ministeren har sagt i udvalget, et beløb, der ydes dels som dækning for prisstigninger, dels for at man kan følge med i de